

Flyg min ballong

Irmelin var bara några år. Hon var med pappa Bruno i Kajsaniemi i Helsingfors. Det var första maj och studenterna sjöng in våren. Bruno köpte en ballong åt sin flicka. Först höll hon den hårt. Men så släppte hon den. Någon de mötte hann fånga in den åt henne. De gick en bit till och så flög den i väg igen. Pappan fångade den och knöt fast den i Irmelins kappknapp.

Efter en stund ville flickan hålla den igen – eller egentligen släppa den igen. Den blå ballongen steg mellan hus. De sprang för att få se den flyga högre och högre över staden. Solen glänste i den och Irmelin var lycklig.

Bruno grälade inte. Han förstod att en ballong som flyger till väders kan vara finare än en som spricker och kastas med soporna.

Vi har kanske drömmar om något stort och fint. Fortsätt att drömma och längta. Det är en del av livet att kunna se vad som är vackert och gott. Du måste inte alltid göra det som är nyttigt. Lek dina lekar, gunga i vinden, sitt vid forsen och lyssna till vattnet brus, njut av livet.

Göm dig ibland för alla *måsten*. Bevara någonting av barnets leklust hur gammal du än blir. Leken, drömmen och längtan har du fått av Skaparen själv. Gör inte alltid det folk väntar av dig – gör något bättre och roligare!